

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. S. Hilarionis, per signum crucis, contra exundans mare, potestas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

ipfam denique gentem non carptim, sed agminatim obrueret, & Et Nicephor.
 vt quæque deprehenderat, perditum iret; exeruit sese prodigiôsè lib. 6. cap. 7.
 vbiq; Thaumaturgi virtus. Is, instar Moysis virga fluuios ac maria
 regentis, ad egurgitantem sese & omnia populantem Lycum,
 processit, baculumq; quo seniliter nitebatur, in ripa depaxit,
 confidentissimè mandans flumini, ne posthac, limitem excederet,
 aut datum constitutumq; inibi terminum prateriret. Dictum,
 factum. inuenit fides viri, in fluuio, obedientiam, atque in ligno
 quoque impacto virtutem viuere, ostendit. Siquidem scipio ille
 viruit, & diffusis quaqua ramis, in excelsam excreuit arbore, quæ,
 vsque ad D. Gregorij Nysseni tempora, ab omnibus eò confluenti-
 bus, magna cum veneratione, monstrabatur, spectabatur: eratq;
 verè *tanquam lignum, quod plantatum est, secus decursus aquarum.* Psalm 1. 3.
 Sed cur baculus illius viri non euiresceret, cuius tantopere floruit
 virtus? Ad hoc exemplum Frigidianus quoque Lucanæ Ecclesiæ
 Episcopus, fluuium Auserim, agros longè lateq; inundantem,
 cursum mutare coëgit, atq; ex proprio alueo, precibus, aliò deri-
 nauit.

Illustre est illud, quod de S. Hilarione Sigonius recenset. Cir- X.
 ca an. salutis 365. terræ motu totius orbis (qui, post Iuliani mor- Sigon. lib. 7.
 tem, accidit) concussa maria, & velut exterrita egressa sunt ter- de Imp. ee-
 minos suos; &, quasi rursus Deus diluuium mundo minaretur, cid.
 vel in antiquum chaos redirent omnia, naues ad prærupta delata
 montiũ, in sublimi, pependerunt: Quod cum videret Epidauritani,
 frementes scilicet, indomitos fluctus, atque vndarum moles, mon-
 tesq; gurgitum elatissimos littoribus inferri, verentes, quod iam
 partim euenissè cernebant, ne totum oppidum funditus subuerte-
 retur, ingressi sunt ad Hilarionem, & quasi Ducem ad prælium,
 eomitantes, eum in littore posuerunt. Qui cum tria crucis signa
 pinxisset in sabulo, manusq; contra tenderet, incredibile dictu est,
 in quantam altitudinem intumescens mare ante eum steterit: ac
 diu fremens, & quasi ad obicem indignans, paulatim in semetipsũ
 relapsus sit. Vides hinc causam, ob quam mundi Gubernator mari
 potestatem fecerit, fines suos transiliendi? Sic suam, sic Sancti sui,
 sic crucis patefecit vim ac potestatem; sic fidem propagauit; sic Ec-
 clesiam auxit; sic fiduciam hominibus attulit, vt, in omni periculo,
 M discerent

XI.
Ferrar. 10.
Martij.
S. Greg. lib. 3.
c. 10, dialog.

discerent ad diuinum confugere auxiliatorem, neque Diuorum patrocina aspernarentur.

Similem in aquis potentiam, Attala Abbas, apud Ferrarium, ostendit. Similem de Sabino Placentinorum Episcopo testatam, reddit D. Gregorius. *Ei enim, dum die quadam, suus diaconus nuntiasset, quod cursus sui Padus aluenim egressus Ecclesie agros occupasset, rotasq; illic loca nutriendis seminibus profutura, aqua eiusdem fluminis teneret, venerabilis vir a Sabinus Episcopus respondit, dicens: Vade, & dic eis; Mandat tibi Episcopus, vt te compescas, & ad proprium aluenim redeas. Quod Diaconus eius audiens, despexit, & irrisit. Tunc vir Dei accersito Notario dictauit, dicens: Sabinus Domini IESV Christi seruus commentorium Pado: Precipio tibi, in nomine IESV Christi Domini nostri, vt de alueo tuo, in locis istis, ulterius non exeas, nec terras Ecclesie ledere presumas. Atq; eidem Notario subiungit, dicens: Vade, hoc scribe, & in aquam eiusdem fluminis projice. Quo facto, sancti viri preceptum suscipiens, statim se a terris Ecclesie fluminis aqua compescuit, atq; ad proprium aluenim reuersa, exire ulterius in loca eadem non presumpsit. Qua in re Petre, quid aliud, quam inobedientium hominum duritia confunditur, quando in virtute IESV, & elementum irrationabile sancti viri preceptis obediuit? Cur non obediret quoque hoc elementum ipsi DEO, inobedientibus irascenti, atque aquas, de alubis suis in eos, agminis instar, emittenti? Punit iuste flammis, cur inique plectat vudis? cum sit Dominus vtriusque elementi.*

C A P V T VIII.

Aquas mortalibus nocentes, esse Dei iustissime punientis instrumenta; ac sepe etiam velut iudicia, quibus mali à bonis discriminantur; sed cum iudicio, & non sine delectu agnoscenda.

Inc ad tertiam querelam responsio datur, quæ duabus prioribus suapte natura cohæret. Quippe, si aquæ sunt, quæ possunt sanitatem lædere; si diluuiâ, quæ valent in damna hominum excurrere; procliuè est cogitare, & illas reipsa, & ista nocere; enimuero, etsi, metu ipso, grauius affligant humanam sollicitudinem, tamen insuper etiam & funera facere,